

POLSKA LIGA PRZECIW ZNIESŁAWIENIOM
Fundacja Reduta Dobrego Imienia – Polska Liga Przeciw Zniesławieniom
00-021 Warszawa, ul. Chmielna 11 lok. 8
KRS 0000486992

Warszawa, 7.06.2017 r.

Stanowisko naukowców polskich skupionych wokół Reduty Dobrego Imienia – Polskiej Ligi przeciw Zniesławieniom wobec działalności Jana Grabowskiego

My, niżej podpisani naukowcy polscy, pracujący zarówno w Polsce, jak i poza jej granicami, stanowczo sprzeciwiamy się tworzeniu i rozpowszechnianiu przez Jana Grabowskiego fałszywego i krzywdzącego obrazu Polski i Polaków podczas II wojny światowej oraz obarczaniu Narodu Polskiego winą za zbrodnię Holocaustu.

Trzeba zwrócić uwagę na różnicę między sytuacją w innych krajach – takich jak Francja, Belgia, Holandia, Norwegia, Węgry – a sytuacją, w jakiej znaleźli się ludzie w Polsce, gdzie skala terroru ze strony niemieckiego okupanta była bez porównania większa. Mimo to nie znalazła się żadna instytucja reprezentująca społeczeństwo i Naród Polski, która poparła by politykę okupanta – jak to miało miejsce w pozostałych krajach europejskich, gdzie funkcjonowały kolaboracyjne rządy i formacje, w tym wojskowe (np. dywizje SS "Wiking", "Nordland", "Galizien", "Nederland", "Wallonien", "Charlemagne", „La División Azul”). Co więcej Polacy czynnie przeciwstawiali się procesowi niemieckiego ludobójstwa poprzez aktywne działanie w instytucjonalnych formach prawnych i organizacyjnych powołanych w podziemiu wyłącznie w celu ratowania Żydów (Rada Ochrony Żydów - Żegota).

Jesteśmy świadomi, że podczas działań wojennych nie wszyscy ludzie prezentują postawę heroiczną, wielu za najważniejsze uznaje ochronę życia własnego i najbliższych, a niektórzy dopuszczają się niegodziwości dla własnej korzyści. W czasie II wojny światowej, pod wpływem demoralizujących okoliczności i działań niemieckich, jednostki zachowujące się niegodnie znajdowały się zarówno wśród Polaków, jak i Żydów (szczególnie w gettach). Trzeba przy tym pamiętać, że celem Niemców było również „wytępienie narodu polskiego” i „zniszczenie Polski bez reszty”, co zapowiadał Hitler jeszcze przed wybuchem wojny, a realizował poprzez eksterminację Polaków m.in. w obozach na terenie okupowanej Polski i Niemiec, w więzieniach i podczas publicznych egzekucji.

Największa liczba wśród Sprawiedliwych odznaczonych przez Instytut Yad Vashem to Polacy. Warto o tym pamiętać, zwłaszcza że jedynie w okupowanej Polsce za pomoc Żydom groziła kara śmierci nawet dla całej rodziny ukrywającego. Dla uratowania jednego Żyda potrzeba było zaangażowania kilku, a czasem nawet kilkudziesięciu osób. Rząd Rzeczypospolitej na uchodźstwie w Londynie, ani żadne podległe mu instytucje, nigdy nie zgadzały się z niemiecką polityką eksterminacji wobec Polaków, Żydów czy innych obywateli polskich:

Rząd Polski staje w obronie wszystkich swych obywateli, bez względu na wyznanie i na narodowość, i czyni to w imię tak interesów państwowych, jak w imię uczuć ludzkich i zasad chrześcijańskich. Łączą się z nim Polacy w Kraju i na obczyźnie. Na zjeździe Rady Polonii w Buffalo w Ameryce na wniosek ks. Szubińskiego uchwalono protest przeciw ghettom i bestialskim prześladowaniom Żydów w Polsce. Takie jest stanowisko Polaków!

Przemówienie wicepremiera Stanisława Mikołajczyka podczas posiedzenia Rady Narodowej RP [fragment] - Londyn, 27 listopada 1942

Obok powyższej wypowiedzi do wiadomości publicznej zostały podane inne podobne wezwania, między innymi:

1. wydana 17 kwietnia 1940 roku przez rządy Polski, Wielkiej Brytanii i Francji wspólna deklaracja przeciw „okrutnemu prześladowaniu Żydów”;
2. **Uchwała Rady Narodowej RP w sprawie masowych niemieckich mordów ludności żydowskiej w okupowanej Polsce - Londyn, 27 listopada 1942;**
3. nota ambasadora RP w Londynie Edwarda Raczyńskiego do Rządów Narodów Zjednoczonych z 10 grudnia 1942 roku.

Przypisywanie Polakom współudziału w Zagładzie ze względu na istnienie tzw. „granatowej policji” jest całkowitym nieporozumieniem. Powołanie takich służb jak „granatowa policja” i obsadzenie jej członkami społeczeństwa podbitego kraju nie jest fenomenem polskim i wynika z logiki okupacji – żadna siła okupacyjna nie jest w stanie samodzielnie zabezpieczyć funkcjonowania wszystkich usług sektora publicznego okupowanego przez siebie kraju, realizowanych przez straż pożarną, inspekcje sanitarne, urzędy pocztowe. Wysnuwanie w oparciu o to zarzutu kolaboracji, a ściślej współudziału w odbywającej się w tym czasie zagładzie Żydów, prowadzić może do absurdalnych i kuriozalnych wniosków, wszak analogiczne służby i instytucje funkcjonowały w obrębie społeczności żydowskiej w utworzonych przez Niemców gettach.

Grabowski nie przestrzega podstawowych zasad rzetelności badacza, używając obrazowych i zdecydowanie przerysowanych określeń bardziej w celu budowania konstrukcji propagandowych niż pokazania rzetelnego obrazu. I tak nazywa „morzem zła” liczbę 1015 udokumentowanych żydowskich ofiar zamordowanych przez jednostki zdemoralizowane okrutną i nieludzką okupacją, a jednocześnie pomija wiele tysięcy osób ocalałych z Zagłady przez najczęściej bezimiennych bohaterów. Warto przypomnieć, że 6706 Polaków uhonorowanych zostało tytułem Sprawiedliwy Wśród Narodów Świata. Przy tym możliwości skutecznego pomagania Żydom były ograniczone także tym, że 85 % przedwojennej ludności żydowskiej nie władało językiem polskim, występowała więc bariera komunikacyjna. Żydzi ortodoksyjni nie zawsze godzili się na oddanie swych dzieci pod opiekę „gojom”. Z kolei obopólna nieufność to skutek sowieckiej okupacji, której często orędownikami i beneficjentami była ludność żydowska. Stanowisko Jana Grabowskiego wobec wydarzeń w Jedwabnem oraz tzw. pogromu kieleckiego pozbawione jest kontekstu historycznego i w takiej formie wprowadzane do światowej opinii publicznej. Eliminacja z życiorysu diaspory żydowskiej kluczowych faktów, które rzuciłyby cień na postawę wielu ofiar, nie pozwala przedstawić rzeczywistego obrazu relacji polsko-żydowskich.

Nie można na podstawie dywagacji obliczonych na wywołanie sensacji i rozgłosu, zonglując sformułowaniami „liczni”, „rzesze”, „wielu”, grać na nastrojach światowej opinii publicznej, deformując przy tym obraz Polski. Nie ma to nic wspólnego z nauką, której celem jest służba prawdzie. Musimy pogodzić się z faktem, że nie poznamy szczegółów życia i śmierci wielu z pomordowanych Żydów oraz licznych Polaków, którzy razem z ukrywanymi Żydami zapłacili najwyższą cenę, a ze względu na restrykcyjne warunki przyznawania tytułu „Sprawiedliwego” i niebranie pod uwagę polskich świadków – nigdy zaśluzonej sprawiedliwości świat im nie oddał.

O postawie społeczeństwa polskiego wobec Żydów najlepiej świadczą sami Żydzi:

Panuje u nas pogląd, że antysemityzm znacznie się wzmógł w okresie wojny, że Polacy w swej większości są zadowoleni z nieszczęścia, które spotkało Żydów w miastach i miasteczkach Polski itp. Uważny czytelnik naszych materiałów znajdzie setki dokumentów świadczących o czymś wręcz przeciwnym. W niejednym sprawozdaniu z miasteczka przeczyta on, jak serdecznie odnosiła się ludność polska do żydowskich uchodźców. Dowiedzie się o setkach wypadków, kiedy chłopcy w ciągu długich miesięcy ukrywali i dobrze karmili żydowskich uchodźców z okolicznych miasteczek

„Notatki z getta” Emanuel Ringelblum Warszawa 1943

Wzywamy Jana Grabowskiego do zaprzestania szkalowania Narodu Polskiego i do przyjęcia postawy godnej pracownika naukowego, która polega na służbie prawdzie. Działalność Jana Grabowskiego nie tylko nie przyczynia się do poznania prawdy, ale jest też rozsądnikiem kłamstwa w międzynarodowym życiu publicznym i naukowym, a więc jest sprzeczna z powołaniem naukowca.

PODPISALI:

prof. Andrzej Staruszkiewicz, Uniwersytet Jagielloński, Kraków
prof. Tadeusz Pyrcioch, Uniwersytet Techniczno-Humanistyczny, Radom
prof. dr hab. Józef Drabik
prof. Tomasz Panfil, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Lublin
prof. IKFP, dr hab. Paweł Weroński, PAN, Kraków
prof. Jacek Leśkow, Politechnika Krakowska, Kraków
prof. dr hab. Piotr Bogusławski, PAN, Warszawa
prof. Dorota Filipczak, Uniwersytet Łódzki, Łódź
prof. zw. dr. hab. Krystyna Skarżyńska-Bocheńska, Uniwersytet Warszawski, Warszawa
prof. dr hab. dr hc multi Waław Leszczyński, Uniwersytet Przyrodniczy, Wrocław
ks. prof. dr hab. Paweł Bortkiewicz, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań
prof. dr hab. Andrzej Wiśniewski, PAN, Warszawa
prof. Andrzej Kozłowski
prof. zw. dr hab. Czesława Piecuch, Uniwersytet Pedagogiczny, Kraków
prof. Anna Gruszczyńska-Ziółkowska, Uniwersytet Warszawski, Warszawa
Associate Professor, Jacek Fraczak, Missouri State University, USA
prof. Andrzej M. Pawlak, Politechnika Białostocka, Poznań
prof. zw. dr hab. Mariusz Ziółkowski, Uniwersytet Warszawski, Warszawa
Associate Professor Marek J. Druzdziel, University of Pittsburgh, USA
prof. dr hab. inż. Krzysztof Gosiewski, PAN, Gliwice
prof. dr hab. Zofia Chyra-Rolicz, Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny, Siedlce
prof. Zofia Denkowska, Uniwersytet Angers, Francja
prof. dr. hab. Zdzisław Denkowski, Uniwersytet Jagielloński, Kraków
prof. nzw. dr hab. Marek Chowaniec, Akademia Sztuk Pięknych, Warszawa
prof. Andrzej Altenberger, University of Minnesota oraz St. Cloud State University, USA
prof. dr hab. Kazimierz Jodkowski, Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra
ks. prof. Waldemar Gliński, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Warszawa
prof. nzw. dr hab. Tadeusz Jacyna, Uniwersytet Przyrodniczy, Lublin
prof. Aniela Książek-Szczepanikowa
prof. Zbigniew Antczak, Uniwersytet Ekonomiczny, Wrocław

prof. nzw. dr hab. Katarzyna Lisowska, Instytut Onkologii, Gliwice
prof. dr hab. Jan Wawrzyńczyk, Uniwersytet Warszawski, Warszawa
prof. Lucjan Piela, Uniwersytet Warszawski, Warszawa
prof. dr hab. Irena Kasacka, Uniwersytet Medyczny, Białystok
prof. dr hab. inż. arch. Anna Mitkowska, Politechnika Krakowska, Kraków
prof. Tomasz Kowalski, La Trobe University, Melbourne, Australia
prof. dr hab. Renata Zawirska-Wojtasiak, Uniwersytet Przyrodniczy, Poznań
prof. dr hab. Łukasz Kaczmarek, Instytut Farmaceutyczny, Warszawa
prof. dr hab. inż. Artur Przelaskowski, Politechnika Warszawska, Warszawa
prof. nzw. dr hab. Paweł K. Zarzycki, Politechnika Koszalińska, Koszalin
prof. dr hab. inż. Janusz Kawecki, Politechnika Krakowska, Kraków
prof. dr hab. Piotr Jaroszyński, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Lublin
prof. UJK dr hab. Maria Górską-Zabielska, Uniwersytet Jana Kochanowskiego, Kielce
prof. nzw. dr hab. inż. Artur Blum, Akademia Górniczo-Hutnicza, Kraków
prof. Wojciech Rypniewski, PAN, Poznań
prof. Krystyna Heska-Kwaśniewicz
prof. dr hab. Mirosław Markiewicz, Śląski Uniwersytet Medyczny, Katowice
prof. nzw. dr hab. Marek Klonowski, Politechnika Wrocławska, Wrocław
prof. dr hab. Dušan-Vladislav Paždjerski, Uniwersytet Gdański, Gdańsk
dr hab. Zbigniew B. Gaś, Lublin
dr hab. Leszek Józefowski, Uniwersytet Jagielloński, Kraków
PhD Romuald Pawluczyk, P&P Optica, Waterloo, Kanada
dr hab. Andrzej Niemunis, Karlsruher Institut fuer Technologie, Niemcy
dr hab. inż. Maciej Stanisław Siekierski, Politechnika Warszawska, Warszawa
dr hab. Witold Kołłątaj, Uniwersytet Medyczny, Lublin
dr hab. Mikołaj Krasnodębski, Niemcy
dr hab. Danuta Drozdowska, Uniwersytet Medyczny, Białystok
dr hab. inż. prof. nzw. Janusz Wójcik, Politechnika Śląska
dr hab. Jakub Pawlikowski, Uniwersytet Medyczny, Lublin
dr hab. Tomasz Sulej, PAN, Warszawa
dr hab. prof. Andrzej Szymański, Uniwersytet Opolski, Opole
dr hab. Witold Toczyński, ATENEUM, Gdańsk
dr hab. Grażyna Zając, Uniwersytet Jagielloński, Kraków
dr hab. inż. Monika Lewandowska, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny, Szczecin
dr Michał J. Piotrowicz, U.S. Naval Research Laboratory, Waszyngton, USA
dr Urszula Idziak-Smoczyńska, Uniwersytet Jagielloński, Kraków
dr Hanna Karp, WSKSiM, Toruń
dr Paweł Więckowski, WSH TWP, Szczecin
dr inż. Szymon Gontarz, Politechnika Warszawska, Warszawa
dr Beata Głodzik, Wyższa Szkoła Pedagogiczna, Warszawa
dr Dorota Niewiedział, Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra
dr Justyna Kozłowska, Akademia Teatralna, Warszawa
dr Zbigniew Miskiewicz, Centrum Onkologii, Warszawa
dr inż. Andrzej Wojtas
dr Katarzyna Bogacka, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego, Warszawa
dr Michał Kapias, Uniwersytet Ekonomiczny, Katowice
dr Przemysław Nuc
dr Aleksander Kisil
dr Magdalena Rzadkowska
dr Małgorzata Wojtys, University of Plymouth, Wielka Brytania
dr inż. Piotr Grzybowski, Politechnika Warszawska, Warszawa
dr Robert Sobków, Wyższa Szkoła Handlu i Usług, Poznań
dr Barbara Kołłątaj, Uniwersytet Medyczny, Lublin

dr Józef Orzeł
dr Paweł Bogacki, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego, Warszawa
dr Mirosława Błaszczak-Wacławik, Uniwersytet Śląski, Katowice
dr Zbigniew Świerczyński, Uniwersytet Medyczny, Kraków
dr Maciej Karwas, Akademia Sztuki Wojennej, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Warszawa
dr Mirosław Boruta, Uniwersytet Pedagogiczny, Kraków
dr Bożena Częstka-Szymon, WSP, Katowice
dr Bogdan Barwiński, Uniwersytet Wrocławski, Wrocław
dr Maria Dębowska, Uniwersytet Wrocławski, Wrocław
dr Marek Mariusz Tytko, Uniwersytet Jagielloński, Kraków
dr Maciej Mateusz Telesiński, PAN, Sopot
dr Radosław Rabiański, Wyższa Szkoła Bankowa, Poznań
dr inż. Marek Moszyński, Narodowe Centrum Badań Jądrowych, Warszawa
dr Paweł Zagózdźon, Politechnika Wrocławska, Wrocław
dr Aneta Pisarska, PWSZ, Kalisz
dr Józef Wieczorek
dr inż. Zbigniew T. Pągowski, Instytut Lotnictwa, Warszawa
dr Arnold Warchał, Wojskowa Akademia Techniczna, Warszawa
dr Magdalena Malik, Szkoła Wyższa im. Bogdana Jańskiego, Opole
dr inż. Olga Siedlecka-Lamch, Politechnika Częstochowska, Częstochowa
dr Witold Domogalla, Niemcy
dr Bogumiła Kempieńska-Mirosławska, Uniwersytet Medyczny, Łódź
dr inż. Bolesław Giemza, Wojskowa Akademia Techniczna, Warszawa
dr Ryszard Podgórski, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, Olsztyn
dr Witold Wardal
dr Małgorzata Kupisz-Urbańska, Uniwersytet Medyczny, Warszawa
dr Marta Cywińska, Warszawa
dr inż. Zbigniew Kokosiński, Politechnika Krakowska, Kraków
dr Krzysztof Tytkowski
dr Anna Katarzyna Dulcka, Uniwersytet Nawarry, Hiszpania
dr Anna Waško, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Warszawa
mgr Irena Perkins, Uniwersytet Gdański, Gdańsk
mgr Katarzyna Susabowska, Uniwersytet Ekonomiczny, Katowice
mgr Paweł Konieczny, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań
mgr Urszula Gutowska, Uniwersytet Warszawski, Warszawa
mgr Renata Martin, Uniwersytet Jagielloński, Kraków
mgr Barbara Stanisława Tytko, Kraków
mgr inż. mech. Edward Roeding
inż. Dariusz Kulczyński
mgr Rafał Brudnicki
inż. Norbert Patalas
mgr Igor Gielniak
mgr Radosław Łosiewicz
mgr Tomasz Cioska
Jarosław Rybski
Janina Hera
Andrzej Baczewski
Ryszard Świerczewski
Wojciech Skrzypek